

میراتی شووم: وینە کوردەکان لە کولتوری تورکیدا

Grim Legacy: The Image of Kurds in Turkish Culture

Haidar KHEZRI*

کورتە ی تۆزینەو:

پێناسە ی کوردەکان لە بەشیکی بەرچاو لە کولتوری تورکیدا وەکوو "ئەوانی دیکە" هاتۆتە ناساندن. کولتوری تورکی بۆ ئەم مەبەستە ناخەزرتین وینەهایەکی، وەکوو دێهاتی، مێشک سوک، پێگر، کلک دار، تورکی کیو، کەم دین، نامۆسلمان و هتد دژ بە کوردەکان. لە کونترین سەردەمەکانەو تا کو ئەمرۆ بە کار هیناوە. ئەم تۆزینەو لە قۆناغی یەکەمدا سەرچاوەی دەروونی بەدیھاتی ئەم وینانە ی گەراندۆتەو سەر راپۆرتی چەکەدەستان و ئەفسەرانە عەسکەری و ھەرەھا کاربەدەستان لە سەردەمی خەلافەتی عوسمانی و کۆماری تورکییە. وە لە قۆناغی دووھمیشدا، وە لە پڕۆسە یەکی مێژوویدا وە بە مێتۆدیکە بەراوردی، پۆلی کولتورەکانی فارسی و عەرەبی لە بەدیھاتن و پەرە پێدانی ئەم وینە ناخەزە لە کوردان لە کولتوری تورکیدا شیکردۆتەو و دەریبڕیوہ کە چۆن بە جیبەجێ بوونی سەنتەری ھێز لە فارسەکانەو بۆ عەرەبەکان و پاشان بۆ تورکەکان، ئەو وینانەش وەکوو میراتیکی شووم لە فارسەکان و عەرەبەکانەو بۆ تورکەکان بەجێ ماون.

وشەکانی دۆزینەو: وینە ی کوردەکان، ئەوانی دیکە، ناسنامە، کولتوری تورکی، ئەدەبیاتی بەراوردکاری.

ABSTRACT:

Kurdish people have been described in mainstream Turkish culture as the «other», which stands in opposition to the Turkish «ego». Turkish culture has distorted the Kurdish image throughout history, and we see that process of distortion in Turkish proverbs, literature, art, cinema, etc., which often pictures Kurds as peasants, fools, thieves, miscreant, barbaric, devilish, hillbillies, etc. From an extra-Turkish perspective, this article connects the process of distortion of the Kurdish image in Turkish culture to the distortion of the

Kurdish image in Persian and Arab cultures. It traces the transference of negative images from Persian culture to Arab culture, and finally to Turkish culture, as a legacy of the transference of power from the Persians to the Arabs and then the Turks. From an internal-Turkish perspective, the article also attributes a major share of the

* پڕۆفیسۆری یاریدەدەر، بەشی کوردی،
زانکۆی ماردین آرتوکلو، تورکیا

Assistant Professor, Department
of Kurdish Language and Culture,
Mardin Artuklu University, Turkey.
e-mail: haidarkhezri@artuklu.edu.tr

process of distorting the image of Kurds in Turkish culture to the political and military reports that were sent out to the Tiles of the Ottomans by Turkish military and administrative personnel present in the Kurdish areas.

Keywords: image of Kurds, the other, identity, Turkish culture, comparative literature.

۱. پێشهکی

له میژووی په یوه نښان نه ته وه کانی تورک و کورددا، به کیک له و بابه تانهی که به شیوه په کی بهرده وام وه کوو خالیکی رهش ئاماژهی پێ ده کریت، روانگهی تورکه کانه سه بارهت به کورده کان. له به شیکی بهرچاو له کولتوری تورکیدا له سهردهمی عوسمانیه کان به ملاموه، وینه په کی ناحهز و ناشیرین له کورده کان کیشراوه ته وه. له به شیکی زۆری په ند و گالته و شیعر و چیرۆکی تورکیدا، کورده کان وه کوو مروفانی کهم بیر و میشک سوک، دنیهاتی و گوندی و دانشتوانی شاخ و چیا، بیدین و پیگر و هند هاتوونه ناساندن. چاو خشان دنیکی له سهرچاوه فارسیکان و عه ره بیکان و لیکۆلینه وه سه بارهت به وینه ی کورده کان له م سارچاوانه دا، ئه م راستیه به روونی بۆ ئیمه ده رده خا که سیاسه تی تورکه کان سه بارهت به ناحهز نیشاندانی وینه ی کورده کان له م سهرده مانه دا، تا راده په کی به کجار زۆر له په یوه ندی دایه له گه ل سیاسه تی فارسه کان و عه ره به کان. هه ر بۆیه شه و بۆ ئه وه ی که ئیمه له وینه ی کورد له کولتوری تورکیدا باشت تیبگه یین، پتویسته که له پرۆسه په کی تاریخیوه چاو له بابه تی وینه ی کورد له کولتوری تورکیدا بکه یین. جیا له مهش و وپرای ئه وه ی که کولتوری کوردی که مه کم ده روازه کانی خۆی به ره و ئه ده بیاتی نوێ جیهانی ئاوه له ده کاته وه و ئارشیه و کانی ئیمه پر له مه به ست و وتاری تازه ده بن؛ پتویسته که له هه مان کاتیشدا ئاوردانه وه په کی ئه کادیمی و نوێ هه بیته بۆ کولتور و میژووی کۆن و سهرده مه کانی ناوه راست. بیکگمان ریگا و مه سیری ئیمه له لیکۆلینه وه کا ئماندا سه بارهت به کولتوری کوردی ده بن زه زمانی - واته ئاوردانه وه بۆ کولتوری کۆن و کلاسیکی کوردی - و مه کانی - چاو لیکردن و که لک وه گرگرتن له کولتوره کانی جیهانی - بیته. جیا له مهش و به بۆنه ی ئه وه ی که میژووی ئیمه له گه ل میژووی نه ته وه کانی فارس و عه ره ب و تورک په یوه ندیکی قایم و راسته وخۆی هه یه، پتویسته که له لیکۆلینه وه کا ئماندا شیوه و میتودیکی به راوه رده به کار بێنین. له کاتیکدا که چه ندين سال له مردنی ئه ده بیاتی به راوردکاری له واتای کۆن و کلاسیکیدا تپه ر ده بیته، (Spivak 2003) و ئه ده بیاتی به راوردکاری له نیو زانکۆیه کانی کوردستان بۆ خۆی ئاوه له بکات. بوونی خۆی له واتای تازه دا جیژن ده گریت، (Damrosch 2006; Melas 2007; Pizer 2007; Varsava 2007) به داخیکی گرانه وه هیشتا ئه و به شه گرینگه نه یه توائیه جی گاینک له نیو زانکۆیه کانی کوردستان بۆ خۆی ئاوه له بکات. له و تۆزینه وه دا هه ول دراوه تا راده په ک له میتۆده کانی ئه ده بیاتی به راوردکاری، به تایبهت وینه ناسی (Image Studies) که لک وه رگیریت.

۲. وینه ی کورده کان له کولتوری فارسیدا

له سهرچاوه کۆنه کانی ئیرانی پێش ئیسلامدا، باسیکی تایبه تی بۆ کورده کان ته رخان نه کراوه. هه ر ئه مهش به کیکه که گرینگترین هۆیه کان بۆ به شیکی له لیکۆلینه رانی فارس تا کورده کان وه کوو به کیک له و تایفه و کومه لانه ی که کۆچیان کردبوو بۆ ئیران، دابین و ناسنامه په کی جیاواز له وانیا بۆ دیاری نه کهن. کۆنترین سه رچاوه ی فارسی که ئاماژه ی به وشه ی "کورد" کردوه، شاهنامه ی فیردوسییه. وشه ی کورد له دوو جیگا له شاهنامه دا به کار هاتوه. به کیکیان ده گه رپتیه وه بۆ سهرده می زه ححاک و ئه وه ی تریان ده گه رپتیه وه بۆ سهرده می فه رمانه وایی ئه رده شیریه بابه ک که له گه ل کوردان به شه ر هاتوه. فیردوسی له شاهنامه دا پاش زرگار بوونی تا قمیمک له خه لکی له ده ست زه ححاک و په نا بردنیا بۆ چۆلگه و بیابان و کیو ده لیت:

کنون کرد از آن تخمه دارد نژاد که ز آباد ناید به دل برش یاد (فردوسی ۱۳۸۲، ۱ / ۲۸)

(کورد له تۆوی ئەو که سانه بەدی هاتوو، ئەوانه هیچ کاتیک یاد و بیره‌وه‌ری شار و ئاوه‌دانی به دل و میشکیاندا نایه - واتا هه‌میشه له کێو و دەشت، پۆژگار دەبهنه سه‌ر).

له جیگایکتیش له شاهنامه‌دا که په‌یوه‌ندی هه‌یه له گه‌ل شه‌ری ئه‌رده‌شیری بابک له گه‌ل کوردان، فێرده‌وسی ئاوا باس له له‌شکره‌که ده‌کات:

یکی لشکری کرد بد پارسی فزون تر ز گردان او یک به سی (فردوسی ۱۳۸۲، ۱ / ۱۱۹۴)

(له‌شکری پارسه‌کان، پیکه‌تابوو له‌کوردان - واته له شوان و دێهاتیان - که یه‌ک به سی له له‌شکری وی زیاتر بوو).

تاقمیک له‌و که‌سانه‌ی که له وشه‌ی کوردیان له ناو سه‌رچاوه‌ کۆنه‌کانی فارسیدا و هه‌روه‌ها له‌م دێرانه‌ی شاهنامه‌دا کۆلیوه‌ته‌وه، بیر و رایان وایه که ئەم وشه‌یه به واتای نه‌ژاد و قه‌ومی کورد نییه، به‌لکو به واتای پیشه و کاره و هاومانا له گه‌ل شوان و گاوان و بیابانگه‌رد و چادرنشینه، ئەوان بۆ به‌هێزکردنی بیر و رایان، ئەم به‌لگانه‌یان هێناوه‌ته‌وه: له سه‌رچاوه‌ کۆنه‌کان هه‌ر کاتیک که باس له کورده‌کان ده‌کریت و وشه‌ی کورد به کار ده‌هێتریت، مه‌ل‌به‌ندیکێ تابه‌تی بۆ ئەوان دیاری نا‌کریت. ته‌نانه‌ت ئەوان له هه‌موو جیگای ئێراندا ده‌بیندرین. (آکوپف ۱۳۷۶، ۲۴-۲۵) که‌وايه وشه‌ی کورد له ئێرانی کۆندا به واتای پیشه و کار هاتوو که به گشتی له گه‌ل هه‌وار و چادر و کێو و چیا په‌یوه‌ندیکێ راسته‌وخۆی هه‌یه. (نفیسی ۱۳۶۱، ۱۰) له بیروپرای ئەم توێژه‌رانه‌دا وشه‌ی کورد به مانای په‌گه‌زیکێ تابه‌تی و جیاواز پێش له ئیسلام و جوودی نه‌بووه، به هۆی ئەمه‌ی که نه‌ته‌وه‌ی کورد قه‌وم و تایفه‌یه‌کی جیاواز له قه‌ومه‌کانی ئێرانی نه‌بووه، ده‌نا ده‌بوو له سه‌رچاوه‌کانی غه‌یری ئێرانی وه‌کو ئاشوری و که‌لدانیان ناوی کورده‌کان هاتبايه. (آکوپف ۱۳۷۶، ۱۰) چاوشاندنیک به سه‌رچاوه‌ فارسیه‌کانی پاش ئیسلامیشدا ئەم بیروپرایه تا پاده‌یه‌ک به‌هێتر ده‌کات. (عوفی ۱۳۶۲، ۵۳۸-۵۳۹). بۆ ئه‌مونه وشه‌ی کورد له چه‌ندانه له شیعره‌کانی نظامی که‌نجه‌ویشدا هه‌ر به واتای شوان و دانیشتی دێهات هاتوو:

بود کردی ز مه‌ه‌تران بزرگ گله‌ی داشت دور از آفت گرگ (نظامی گنجه‌ای، هفت پیکر، ۱۳۶۳، ۲۷۳)

(کوردیک له پیاوانی گه‌وره‌هه‌ بوو؛ مێگه‌له‌ مه‌رپنکی هه‌بوو دوور له به‌لا و ئافه‌تی گورگی).

هه‌روه‌ها له‌م دێره‌دا:

کرد سحرانشین کوه‌نورد چون بیابانیان بیابان گرد (نظامی گنجه‌ای، هفت پیکر، ۱۳۶۳: ۲۷۴)

(کوردیکی بیابان نه‌شینی کێو گه‌رد؛ بیابانگه‌رد بوو، هه‌ر وه‌کوو بیابان گه‌رده‌کان).

هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌شه‌ که له بیروپاوه‌ری توێژه‌ران کاتیک نظامی وشه‌ی کورد بۆ دایکی به‌کار ده‌بات، مه‌به‌ستی قه‌وم و نه‌ته‌وه‌ نیه، به‌لکو مه‌به‌ستی پیشه و کاره:

گر مادر من رئیس‌ه‌ی کرد مادر صف‌تانه پیش من مرد (نظامی گنجه‌ای، لیلی و مجنون، ۱۳۶۳، ۴۹)

(ئه‌گه‌ر دایکی من ئەو سه‌رۆکی کورد؛ وه‌کوو دایکیک له که‌ناری من مرد).

ئەو تیکسته‌ی که ئیبنی حه‌وقه‌لێش سه‌باره‌ت به‌ کۆچه‌ره‌کانی ئێران به‌کاری هێناوه، ئەو بیروپرایه به‌هێتر ده‌کات: "ژماره‌ی ته‌واوی تابه‌ کورده‌کانی نیشه‌تجی فارس له ۵۰۰ هه‌زار چادر تپه‌ر ده‌بیت. ئەوانه وه‌کوو عه‌ره‌به‌کان له زستان و هاویندا ده‌چنه‌هه‌واری". (ابن حوقل ۱۳۴۵، ۳۵) وشه‌ی "راعی" عه‌ره‌بی له چه‌ندانه له سه‌رچاوه‌کاندا له کاتی وه‌رگێراندن کراوه‌ته‌ وشه‌ی "کورد". (سه‌لگی ۱۳۸۴، ۶۶) هه‌ر له به‌ر ئەوه‌شه‌ که له بازه‌ دیار و مه‌ل‌به‌ندیک له ئێران هێشتا به‌ جیگای شوان و مه‌رپدار و خه‌لکی گوند و دێهاته‌کان ده‌لێن "کورد". (مالمیر، ۱۶۶-۱۶۷)

ئەم واتایه‌ی دێهاتی و کۆچه‌ر و شوان بۆ وشه‌ی کورد، به‌شێوه‌یه‌کی زۆر ئاشکرا له کولتوری ئه‌وروپی خه‌لکی "گیلان" دا

دهکهوئته بهر چاو. ئەو کارگەر و فەحله کۆچەرانی تورک زمان که له شارەکانی خەنخالی و ئێردەبیل بۆ کار دەچنە شاری گیلان، پێیان دەوتری کورد. پەندی پێشینیان و گالته و زەربولمەسەلەکانی که وشە کوردیان تیدا بەکار هاتوو له ئەدەبیات و کولتوری خەلکی ئەو ناوچەیانەدا گەلێک له بهر چاون. بە گشتی وشە کورد له کولتوری خەلکی ئەو مەلەبەندانەدا به واتە کاری سەخت، کۆچەر، ئازەلدار پەیس، مەوۆفی کەم هۆش و نەزان، دز، فەقیر و قەرەچی بەکار هاتوو. (غلامی، ۲۰۰۹-۶۰۳)

بە پێچەوانەیی ئەم تاقمە له نووسەرانی تورک و ئۆتۆمانی فارس که له بهر هۆگەلێکی زیاتر جوگرافی، وشە کورد به واتای نەتە و پرەگەز دانانین، تاقمێکی تر له ئۆتۆمانی بیر و پرایان وایه که وشە کورد له ته‌واوی سەرچاوه‌کانی کۆن و ناوهراستی ئێرانیدا به واتای نەتە‌وه‌ی کورد هاتوو. ئەوان بۆ به‌هێز کردنی بیر و پرای خۆیان هۆگەلێکی میژوویی دیار و نادیار دەخەنە روو.

به وه‌به‌ر چاو گرنتی هه‌ر یه‌ک له‌م بیر و پرایانه، بومان دهر ده‌که‌وئته، که وشه‌ی کورد -چ به واتای پرەگەز و نەتە‌وه‌ هاتبیت و چ به واتای پێشه و کار - له کولتوری فارسیدا له گەل دێهاتی و کۆچەر و شوان و گاوان و کهژ و چیا په‌یوه‌ندیکێ به‌کجار نزیک و به‌هێزی هه‌یه. ئەو مانایه‌یه‌که‌مین مانابه‌ که بۆ وشه‌ی کورد له کولتوری فارسیدا ده‌که‌وئته به‌ر چاو.

چیا له واتای دێهاتی و شوان و کۆچەر و بیابان‌گه‌رد بۆ وشه‌ی کورد له سەرچاوه‌ فارسیه‌کاندا، وشه‌ی کورد به واتای ئەحمەق و کەم بیر و کەم هۆش بەکار هاتوو. هەر وه‌کو "ئێردەوان" له تاریخی تەبەریدا بەرامبەر به ئێردەشیر دە‌ئیت: «ئە‌ی کورد تەریبەت کراو له چادری کورداندا، چ که‌سێک ئیزنی داوه‌ ته‌ تۆ بۆ ئەو تاجه‌ی وا له‌سەرت ناوه‌ ئەو مۆلکە‌ی وا به‌ ده‌ستت هێناوه‌؟». (طبری، ۱۹۶۷، ۲ / ۳۹) له‌ به‌شێک له‌ پەندی پێشینیانی فارسییدا وا ده‌که‌وئته به‌رچاو که که‌مترین پله‌ی زانست و بیر و هۆش تەرخان کراوه‌ به‌ کوردان. بۆ وێنه‌ پەندێک هه‌یه‌ که له‌ هیندیک له‌ سەرچاوه‌کاندا نیسبەت دراوه‌ به‌ خەلیلی کوری ئەحمەد، و له‌ هیندیکێ تر به‌ بابا تاهیری عوریان و یا به‌ ئەبو‌عه‌بدولله‌ ناویک، ئە‌ویش ئەم پەندە‌یه‌: "أ‌مسیت کردیا و أ‌صبحت عروضا یا أ‌صبحت عربیا". (جامی ۱۳۷۰، ۳۲۵) شاعیری به‌ ناوبانگ مه‌له‌وه‌ی رومیش ئەو دێری ده‌ شیعره‌که‌یدا به‌کار هێناوه‌:

سر أ‌مسینا لکردیا بدان راز أ‌صبحنا عربیا بخوان (مولوی ۱۳۶۸، دفتر اول، بیت ۳۴۶۵)

ئەو پسته‌یه‌ به‌ گشتی به‌و واتابه‌یه‌ که "ئێوارەم کردوه‌ ده‌حالی‌کدا که کورد بووم، واته‌ هی‌چم نه‌ده‌زانی و به‌یانم کردوه‌ ده‌حالی‌کدا که بووم به‌ عه‌ره‌ب، واته‌ هه‌موو شتی‌ک فێربووم". له‌و دێره‌دا وشه‌ی کورد هاومانا له‌گەل نەزانیان هاتوو، به‌ پێچەوانه‌ی وشه‌ی عه‌ره‌بی که هاومانا له‌ گەل زانست هاتوو. له‌ دیوانی مه‌له‌وه‌ی رومیشدا له‌ جی‌گایه‌کی تریش کورد وه‌کوو «وشر بان» هاتوو که نەزان و کەم بیر و هۆشه‌. (مولوی ۱۳۶۸، دفتر دوم، ب ۶۶۴) وه‌کوو باس کرا، ئە‌م‌ه‌رو‌که‌ش په‌کێک له‌ واتا‌کانی وشه‌ی «کورد» له‌ کولتوری خەلکی «گیلان»‌دا، که‌م هۆشی و نەزانی و ئە‌حمه‌ق‌ایه‌تیه‌. به‌م جۆره‌ دووه‌مین واتا له‌ وشه‌ی کورد له‌ کولتوری فارسیدا تیکه‌ل بووه‌ له‌گەل نەزانیان و کەم هۆشی و ئە‌حمه‌ق‌ایه‌تی.

هیندیک له‌ لیکۆئینه‌ران سەره‌تای ناشیرین کردنی وێنه‌ی کورده‌کان له‌ کولتوری ئیسلامیدا به‌ گشتی و له‌ کولتوری فارسیدا به‌ تایه‌تی، ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ سه‌ر ده‌می هه‌خامه‌نشیه‌کان (اخمینین) و وه‌سیه‌تنامه‌ی که‌مبۆدیه‌ (قمبیز) له‌ دژی ماده‌کان. (احمد محمود الخلیل، ۸۲-۸۰) هه‌ر له‌و وه‌سیه‌ت نامه‌ دایه‌ که وشه‌ی "مه‌جوسی" بۆ ماده‌کان به‌کار هیندراوه‌ و له‌ داویدا بۆته‌ به‌ به‌ردی بناغه‌ بۆ "ابلیس" کردن و شه‌پتان نیشان دانی کورده‌کان له‌ میژووی کولتوره‌کانی فارسی، عه‌ره‌بی و تورکیدا. په‌س که‌ وایه‌ سێهه‌مین واته‌یه‌ک که له‌ کولتوری فارسیدا بۆ وشه‌ی کورد به‌کار هیندراوه‌، مه‌جوسیه‌.

به‌م شێوه‌ ده‌توانین وا ده‌ربهرین که وێنه‌ی کورد له‌ مێشکی کلاسیکی فارسیدا به‌ گشتی له‌ گەل دێهاتی و کێو و چیا و شوانه‌تی و کۆچه‌ری و ئیسانانی کەم بیر و کەم هۆش و ته‌نانه‌ت کەم دین و بێ‌دین و مه‌جوسی په‌یوه‌ندی هه‌یه‌. ئە‌و وینه‌ ناشیرینه‌ی که له‌ ئە‌دەبیاتی فارسیدا له‌ کورده‌کان کیشراوه‌ته‌وه‌، کاریگه‌ریکی قوولی کردۆته‌ سه‌ر کولتوره‌کانی عه‌ره‌بی و هه‌روه‌ها تورکی له‌ سه‌رده‌مه‌کانی داویدا. ئە‌م کاریگه‌ریه‌ کاتیک بۆ ئیتمه‌ باشتەر ده‌رده‌که‌وئته‌ که بزانیان به‌شی هه‌ره‌ زۆری ناشیرین کردن و ناحه‌ز نیشان‌دانی وێنه‌ی کورده‌کان له‌ سه‌رچاوه‌ هه‌ره‌ گرینگه‌کانی کولتوری عه‌ره‌بی-ئیسلامیدا له‌ دوا

ئیسلام، دەگەریتەووە سەر مەدرەسەکانی "یەمەن" و "حیرە" که ماموستایانی ئەم مەدرەسانەش بە تاپەت لە دوو سەدەکانی ئەوەلی هێجریدا یا فارس بوون و یا لە مەدرەسە ی فارسیدا دەرسیان خۆیندبوو. (احمد محمود الخلیل ۲۰۱۲، ۸)

بەم شێوەیە ئەو وینانە ی که لە کوردەکان لە نێو کولتوری فارسیدا کیشرابوونەو، بە پووختی ساسانیەکان، لە بەین نەچوون؛ بە لکو ئەم وینانە لە رینگاکی جورواجور -بۆ وینە لە رینگای مەدرەسەکانی "حیرە" و "یمن"- بۆ کولتوری عەرەبی بە میرات بەجێمان. فارسیەکان لە ئەوای لایەنەکانی سیاسی و کولتوریدا بە شێوەیەکی بەرچا و بێوەستان دژ بە کوردەکان ڕاوەستان و تا توانیان وینەییکی ناحەز و ناشیرینیان لێ کیشانەو. ئەم جارە نۆرە ی عەرەبەکان هات تا بە کەلک وەرگرتن لە ئەوای وەسیلەکانی سیاسی، کومەلایەتی، دینی و کولتوری دژ بە کوردەکان بوەست.

۳. وینە ی کوردەکان لە کولتوری عەرەبیدا

بە لە ناو چوونی ساسانیەکان و هاتنە سەرکاری عەرەبەکان، وشە ی "ماد" یش بە شێوەیەکی زۆر سرنجراکیش لە زیاتری سەرچاوە گرینگەکانی کولتوری عەرەبی-ئیسلامیدا ون بوو و وشە ی کورد که تا ئەم کاتە زۆر لەبەر چاوەبوو، بە شێوەیەکی سرنجراکیش هاتە ناو سەرچاوە هەرە گرینگەکانی کولتوری ئیسلامی. مینۆرسکی کورد ناسی بە ناویانگ لەم بارە یەو دەئیت: ئەگەر کوردەکان لە ئەوکانی مادەکان نیین، پەس چ بەسەر نەتەووەیەکی ئاوا کۆن و بەهێزدا هاتوو؟ و ئەم هەمو قەبیلە و عەشیرە ی کورد که بە یەک زمانی جیاواز لە خەلکەکانی دیکە ی تیرانی قسە دەکەن لە کۆیڕا هاتوون؟ (مینۆرسکی ۱۳۸۲) توێژەری ئەرمەنی، اشراک سافراستیان بەم شێوەیە آمۆزی بەم وتارە کردوو: "وەکوو دەر دەکەوت، پاشای ساسانیەکان ئەردە شیر، نێوی گوتی (Guti) وەرگێراوە بۆ وشە ی کورد (Kurd) و مێژوونوسانی هەرە مەزنی ئیسلام وەکوو تەبەری و مەسعودی ئەم نێویان لە سەر دەمی ساسانیەکانەو بەکار هێناو، تا ئەوێ که بەو وینە یە کورد (Kurd) گەویشتۆتە دەستی تێمە". (سافراستیان ۲۰۰۷، ۲۳)

بە پێچەوانە ی سەرچاوە فارسیەکان که ئامۆزیەکی راستەوخۆ بۆ بنچینە و رەگ و رەچەلی کوردەکان ناکەن، سەرچاوە گرینگەکانی عەرەبی بە شێوەیەکی زۆر بەرلأو باسی رەگ و رەچەلی کوردەکانیان کردوو. ئەگەر تێمە لە لیکۆئینەو کاتماندا لە بابەت بنچینە ی کورد لە سەرچاوە فارسیەکاندا -بەهۆی ئەوێ که ئەم سەرچاوانە باسیکی راستەوخۆیان تەرخان بە رەگ و رەچەلی کوردەکان نەکردوو - توشی گرفت دەبین؛ هەمان گرفت و تەنگ و چەلەمە داوێنی تێمە لە بابەت لیکۆئینەو کاتماندا لە پێوەندی لەگەڵ سەرچاوە عەرەبیەکان دەگرت، بەلآم ئەم جارە نە بە هۆی کەم بوونی بێر و ڕا سەبارەت بە کوردەکان و رەگ و رەچەلیان، بە لکو بە هۆی ئەوێ که ئەم سەرچاوانە بێر و ڕایکی یە کجار زۆر و جیاوازیان سەبارەت بە کوردەکان و رەگ و رەچەلی ئەوان هە یە.

بەشێک لەم سەرچاوانە کوردیان لە نەسلی ئیسفەندیاری کوری مەنۆچتەر داناو، واتە بنچینە ی کوردیان گەراندۆتەووە سەر فارسیەکان و ناسنامە یەکی جیاواز لە فارسیەکانیان بۆ کوردەکان دیاری نەکردوو. تەنانەت بەشێک لەم سەرچاوە گرینگانە کوردیان وەکو "أعراب فارس" واتە فارسیەکانی گوند و کێو و دەشت و چیا حسێب کردوو. (الآلوسی ۱۹۷۸، ۱۷ / ۶۷ - ۶۸)

بەلآم بە پێچەوانە ی ئەم سەرچاوانە، هیندیک لە سەرچاوە عەرەبیەکانی دیکە بنچینە ی کوردیان گەراندۆتەووە سەر رەچەلی عەرەب. تەنانەت هیندیک لەم سەرچاوانە بێر و ڕایان وایە که کوردەکان لە رەچەلی عەرەبە قەحتانیەکانن و هیندیک تر پێیان وایە که کوردەکان لە ئەژادی عەرەبە عەدنانیەکانن. هەر لە گەڵ ئەم بێر و ڕایەشدا، چەند دانە لە سەرچاوەکان کوردیان لە عەرەبەکانی گوند و دیهات ژماردوووە که بە هۆی بابەتانیکی جورواجوری ئابوری و جوغرافی و هتد بوونەتە کێوشین و بیابانگەرد و کۆچەر و پەنایان بۆ شاخەکان و دەشتەکان بردوو. (مەسعودی ۱۹۷۳، ۲ / ۱۲۴؛ الزبیدی ۱۳۰۶: مادە «کرد»؛ الخلیل ۲۰۱۲، ۱۴۶-۱۲۱). جاحیظ باس دەکا که چۆن کوردەکان جارێک بە "اکراد العرب" واتە عەرەبەکانی گوند و دەشت؛ و هیندیک جارێش بە «اعراب العجم» واتە فارسیەکانی دەشت و چۆلکە دادەندرین (الجاحظ

۱۹۷۹، ۱ / ۷۱). جیا لهماش هیئدیک له سه‌چاوه‌کان ئاماژه‌یان به‌مه کردوو که تا قمیمیک له موسولمانه‌کان، به جیگی خویندنه‌وهی ئایه‌تی قورئانی «الأعراب أشد کفرا و نفاقا» وتویانه «الأکراد أشد کفرا و نفاقا». (الحموی ۱۹۹۰، ۳ / ۴۲۶) به‌کاره‌ینانی وشه‌ی اکراد به جیگی اعراب که به واتای عه‌ره‌به‌کانی ده‌شت و بادیه و بیابانه، و هه‌روه‌ها ئاماژه کردن بۆ وشه‌گه‌لێکی وه‌کوو «أعراب العجم» و «اکراد العرب» سه‌باره‌ت به کورده‌کان له گرینگترین سه‌چاوه‌کانی کولتوری عه‌ره‌بییدا، به‌ته‌نایی ئه‌وه ده‌سه‌لمیئیت که وشه‌ی کورد له کولتوری عه‌ره‌بیشدا وه‌کوو کولتوری فارسی، په‌یوه‌ندیکی به‌کجار راسته‌وخۆ و به‌هیزی هه‌یه له گه‌ل کيو و ده‌شت و بیابان و چۆلگه. به‌روونی ده‌توانین ئاماژه به‌وه بکه‌ین که سه‌چاوه‌ی ئه‌م وینه‌یه له کورده‌کان ده کولتوری عه‌ره‌بییدا، ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ کولتوری فارسی، هه‌ر وه‌کوو باسمان کرد که چۆن وینه‌ی کورد و په‌که‌مین واتا له وشه‌ی کورد له کولتوری فارسییدا له گه‌ل بیابانگه‌ردی و کيو و چیا و کۆچه‌ری تیکه‌ل بووه.

له مانابه‌کیتر بۆ وشه‌ی کورد له سه‌چاوه‌ عه‌ره‌بیه‌کاندا، که به بروامان کولتوری عه‌ره‌بی له کولتوری فارسی وه‌رگرتوو، ده‌بینین که کورد به‌که‌م هۆش و نه‌زان و خه‌رفاو داده‌ندرت. ئه‌م وینه‌یه له کورده‌کان له فه‌تواکانی ئینبوت‌ه‌یمیه‌دا به‌روونی وه‌دیار ده‌که‌وێت. ئه‌و واتایه له وشه‌ی کورد، ئه‌وه‌نده قایم و به‌رچاو بووه که ئیستاش هه‌ر له بازه شوون و مه‌له‌ندیکی عه‌ره‌بی ده‌وتریت: «هل تستکردنی؟» واتا ئایا به‌شیت و که‌م بیر و هۆشم ده‌زانی؟ (الخلیل ۲۰۱۲، ۲۳۳ - ۲۴۰)

ئه‌م سه‌چاوه هه‌ره گرینگانه‌ی کولتوری عه‌ره‌بی-ئیسلمی قه‌ناعه‌تیا‌ن هه‌ر به‌وه‌نده‌ی نه‌کردوو که کورد له په‌چه‌لی فارس و یا عه‌ره‌ب دا‌بین. به‌لکوو به‌شیک له‌م سه‌چاوه عه‌ره‌بیانه ئاماژه‌یان به‌مه کردوو که کورده‌کان به‌ره‌گه‌ز ده‌چنه‌وه سه‌ر نه‌سلی نوحی نه‌بی. (الاکوسی ۱۹۷۸، ۱۷ / ۶۷ - ۶۸) ئه‌و شته‌ی که لێره‌دا به‌شێوه‌یه‌کی سه‌رسوو‌په‌یتنه‌ر خۆی نیشان ده‌دا، بیر و پای هیئدیک له‌م سه‌چاوه‌کانی کولتوری ئیسلمیه سه‌باره‌ت به‌ بنگه و په‌چه‌لی کوردان. له به‌شیک له‌م سه‌چاوه‌کاندا کورد نه‌تیجه‌ی تیکه‌ل بوونی جندۆکه له گه‌ل که‌نیز و قه‌ره‌واشه‌کانی سوله‌یمانی نه‌بیه. (الاصبهانی ۱۹۷۰، ۱ / ۱۶۰) له به‌شیک تر له‌م سه‌چاوه‌کاندا کورده‌کان وه‌کوو منالانی جاریه و خه‌مه‌تکاره‌کانی سوله‌یمانی نه‌بی باسیان لێ‌کراوه که له گه‌ل شه‌یتان - و ته‌نانه‌ت ناوی شه‌یتانه‌که‌ش که جه‌سه‌ده‌ه - زینایان کردوو. (الزبیدی ۱۳۰۶، ماده کرد) هه‌ر له به‌ر ئه‌و هۆیه‌ش سوله‌یمانی نه‌بی فه‌رمانی داوه که «أگردوهم إلی الجبال» واته په‌وانه‌ی شاخه‌کانیان کن. ئه‌گه‌ر چی ئه‌م سه‌چاوه‌کان کورده‌کانیان نیوه مروّف و نیوه جن یا نیوه شه‌یتان حسێب کردوو، هیئدیک تر له‌م سه‌چاوه‌کاندا کورده‌کانیان هه‌ر به‌ته‌واوی له نه‌سلی مروّف بردۆته‌ ده‌ر و ده‌ریان پریوه که کورده‌کان به‌ته‌واوی جندۆکانێکن که خوداوه‌ند په‌رده‌ی له سه‌ر لابردوو. (الاصبهانی ۱۹۷۰، ۱ / ۱۶۰؛ الخلیل ۲۰۱۲، ۱۹۱ - ۲۰۳)

به‌بروای ئیمه ئه‌م وینه‌ی سێهه‌مه‌ش که له کورده‌کان کیشراوه‌ته‌وه و کورده‌کان وه‌کوو منالانی شه‌یتان داده‌نی، له کولتوری فارسیوه به‌میرات بۆ کولتوری عه‌ره‌بی به‌جیماوه. ته‌نیا پتویسته ئیمه له بیرمان مابیت که چۆن له سه‌رده‌می هه‌خامه‌نه‌شه‌کان و به‌تایه‌تی له سه‌رده‌می که‌مبودییدا (قه‌مبیز) ماده‌کان - واته کورده‌کان - به‌مه‌جوسی و بیپروایان ناویان لێ‌ده‌بردا. په‌س که‌وا به‌گه‌شتی ده‌توانین وا ده‌ربهرین که وینه‌ی کورد له کولتوری عه‌ره‌بیشدا وه‌کوو کولتوری فارسی و به‌لکوو به‌هۆی که‌وته‌ به‌ر کاریگه‌ری کولتوری فارسی، له گه‌ل دێهاتی و کۆچه‌ری و ئینسانانی که‌م بیر و که‌م دین و بی‌دین و شه‌یتانی تیکه‌ل بووه. ئه‌م وینه‌یه‌ش به‌نۆیه‌ی خۆی له‌گه‌ل گۆزرانه‌وه‌ی ته‌ختی خه‌لافه‌ت له عه‌ره‌به‌کانه‌وه بۆ تورکه‌کان، هاتۆته‌ ئیو کولتوری تورکی. عه‌ره‌به‌کانیش به‌نۆیه‌ی خۆیان ئه‌و ئه‌مانه‌ته شوومه‌ی که له فارسه‌کانیان وه‌رگرتبو، به‌تورکه‌کانیان سپارد.

۴. وینه‌ی کورده‌کان له کولتوری تورکیدا

به‌چاو خشان‌دێک به‌سه‌ر میژووی کولتوری تورکیدا ئه‌م راستیه بۆ ئیمه به‌روونی وه‌ده‌ر ده‌که‌وێت که سه‌چاوه‌کانی تورکیش به‌شێوه‌یه‌کی به‌کجار به‌ربلای باسی کورده‌کانیان کردوو. بۆ موه‌نه، ده‌توانین ئاماژه بۆ وینه‌ی کورده‌کان له په‌ندی پیشینیانی تورکی، گالته و جه‌فه‌نگی تورکی، چیرۆک و پۆمانی تورکی و هتد بکه‌ین. له زۆریه‌ی هه‌ره زۆری ئه‌و بابته‌تانه‌دا وینه‌هایه‌کی ناشیرین له کورده‌کان کیشراوه‌ته‌وه که به‌بروای ئیمه هیئدیک له‌وان به‌میرات له کولتوره‌کانی عه‌ره‌بی و فارسی وه‌رگیراون و هیئدیک تریان

تابەت بە خودى كولتورى توركين. بە پىچەوانەى ئەم وینەى ناشرینانە، لە هیندیک بابەتدا ئیمە دەتوانین وینەهایەكى باش و جوان لە كوردەكان لە ئەدەبیات و كولتورى توركيدا بینین. هۆى مەسەلەكەش ئەمەیه كە لە بازە جیگایەكدا نووسەرەكان لە بنگەوه كوردن و لە هیندیک شوینی تر هۆى ئەمەیه كە بە چاویكى مروفانه پروانویانەتە كوردەكان.

لە كولتورى توركیشدا و بەكارىگەرى لە كولتورەكانى عەرەبى و فارسى، وینەى كورد لە گەل دەشت و چۆلگە و بیایان و شاخ و چیا هاتوو. لە پەندى پێشینیانى توركيدا خوا كوردەكانى خولقاندوو بە ئهوهى كە چیاكان و دەشتەكان چۆل نەمیننەوه:

(Allah Kürtleri yaratmış dağlar hali kalmasin diye)

”خوا كوردەكانى خولقاند بۆ ئەوهى كە چیاكان چۆل نەمیننەوه“.

تەنانەت ئەو پەيوەندییە بەینى كورد و چۆلگە و كۆ و دەشت لە كولتورى توركيدا ئەوهەندە قایمە كە كوردەكان ناتوانن بى شاخ و چیا و دەشت و سەحرا زیندوو بمیننەوه. ئەم وینەیه هەر وهه كارىگەرێكى قوولى كردۆتە سەر چیرۆك و پۆمانى توركى لە سەردەمەكانى داويدا. لە بەشێكى زۆر بەرچاو لە پۆمانەكان و چیرۆكەكانى توركى تەنانەت تا كۆتابى سەدهى بیستەمیش شار و مەلبەندى كوردەكان وهكوو مەلبەندى چۆلگە و پر لە مەتەرسى ناسیندراوه كە كاروانىك لەو پۆوه تێپەر نايت و جیگایەكە پر لە پێگر و دز. هەر وهكوو شهمسەددین اونال لە پۆمانەكەدا ”Yukarışehir“ وینەى شارى الازى (Elazığ) كە لەو سەردەمەدا لە ژێر چاوه‌دێرى كوردەكان بوو، وهكوو مەلبەندى چۆلگە و دوور لە شارستانیەت كیشاوتەوه. (Ünal ۱۹۸۶, ۸۵)

جیا لەم وینەى كە مەلبەندى ژيانى كوردەكان وهكوو چیا و دەشت و چۆلگە نیشان دەدەن؛ وینەهایەكى تریش لە بەر دەست دانە كە كۆمەلێ كوردەكان وهكوو كۆچەر و خەلكى دێهات و تەنانەت دۆم و قەرەچى دەناسینن. پەيوەندى نێوان دۆمەكان و كوردەكان گەلێك قایم و بەهیزه، دۆمەكان تەپل و تووزەله و زورنا لێدەدەن و كوردەكان هەل دەپەرن:

(Çingene çalar, Kürt oynar)

”دۆمەكان لێی دەدەن، كوردەكان پێی هەل دەپەرن“.

ئەوهه‌هایەكى زۆر لەبەر دەست دانە كە نیشان دەدەن چۆن وینەى كوردەكان لە كولتورى توركيدا بە شێوه‌یهكى بەرچاو وهكوو كۆچەرى و گوندى و كۆبى ئاماژەى پێ دەكرێت. وهكوو دەزانن كوردەكان بۆ ماوه‌یهكى زۆر بە توركانى كۆبى ناویان لێدەبردرا. بە برۆى ئیمە ئەو وینەیهش كە لە كولتورى توركيدا لە كوردەكان كیشراوتەوه، بە شێوه‌یهكى راستەوخۆ تا راده‌یهك كەوتۆتە بەر كارىگەرى كولتورەكانى عەرەبى و فارسى.

لە بەشێكىتر لە كولتور و ئەدەبیاتى توركيدا بە چا و لێكەرى و هەر وهه كەوتنە بەر كارىگەرى كولتورەكانى عەرەبى و فارسى، كوردەكان وهكوو مروفانێكى ئەحمەق و كەم هۆش و خەرفاو دەناسیندێن كە هیچ شتێك نازانن. بۆ وینە چا و لەم پەندە پێشینیانەى توركى بكەین:

(Kürtler ne bilmiş?)

”كورد چ دەزانن؟ - واتا هیچ نازانن -“.

یا وهكوو ئەم پەندە توركیه كە ئاماژە بەمە دەكات كە لە نێو كوردەكاندا مروفى ئاقل هەر پەيدا نايت:

(Kürt kısmında akıllı olmaz).

»دەنێو كوردەكاندا مروفى ئاقل هەر نییه.«

بەلام بەشێكى زۆر لەم پەندە پێشینیانەى توركى بەوه‌ندەیان قەناعەت نەكردوو؛ بەلكو كوردیان هیناوتە هاویرز و

هاوتەرازی چۆرپێ و ئاژەل. بۆ وێنه:

(Allah Kürt kısmını yaratmasaydı, eşeklere baha biçilmezdi).

«ئەگەر خودا کوردی بەدی تێهینابایه، بەهای کەر زۆر دەچۆ سەر.»

تەنانەت لە بازە جینگایه کیشدا کوردەکانیان لە کەر کەمتر داناوه:

(Eşeğe Kürt demişler, eşek kırk yıl yem yememiş).

«بە کەریان وت کە کوردی، کەر - لە حەیفان واتە مانى گرت - چل سال جۆی نه خوارد.»

مەسەلەى بە کەم بێر و هۆش دانانى کورد و تەنانەت هاوڕێز ژماردنیان لە گەل ئاژەل و چۆرپێ، بە شێوەیەکی بەرچاو لە کولتوری تورکیدا دەکەوێتە بەر چاو. تەنانەت تا سەردەمەکانی نزیکیش، کوردەکانیان مەروفا نیک خەیاڵ دەکرد کە کلکیان هەیە. ئەو وێنەى تا پادەیهک بەهێز بوو کە کاربەگەرێکی قوولێ کردبوو سەر چیرۆک و رۆمانەکانی سەدەى بیستەم. بە کەر فەهری (Bekir Fahri) لە رۆمانە کەیدا "Jönler" ئاخافتنی ئەرمە نیک لە گەل تورکیک ئاوا دەگێرێتەوه، ئەرمە نییە کە بە تورکە کە دەلێت: «بۆرە کە زۆر پروو راست قسان دەکەم. ئێوه ئەم کوردانە بە چی حەسب دەکەن، ئەمانە ئینسانن؟ حەیانن، ئەمانە چن؟ (Fahri 1985, 104) یا بۆ وێنە حوسین بە یاز (Hüseyin Beyaz) لە چیرۆکە کەیدا Köroğlu-Antep ئاوا وێنەى کوردەکان دەکیشێتەوه: چاو لەم کوردە بکە، قامکەکانی وه کوو هارۆ، ئانیشکی وه کوو شاخی دارە چناره، . . . ئەو کوردە بە قوربانى ئەو ئەسپەى بێت کە سواری دەبێت، چۆنکە ئەو ئەسبە حەیانێکی نەجیبە بەلام کوردە کە نا. . .

یەکیک لە نیشانەکانی تێ نەگەشتن و نەزانی کورد، مەسەلەى نەزانیی زمانە. کوردەکان لە بەشێکی هەرە بەرچاوی ئەو پەندانەدا وه کوو کەسانێک پێناسە کراون کە زمان نازانن و هیچ پەيوەندێکیان لە گەل شارستانیەت نییە:

(Dil bilmez Kürtler; Yol bilmez Kürtler; Dili dönmez Kürt).

هەر سێ دانە لەم پەندە تورکییانە بە واتای ئەمەنە کە کوردەکان زمان نازانن و تەنانەت لە پێشکەوتویی و شارستانیەت هیچ حاڵی نابن. ئەو مەسەلەى نەزانیی زمان بە شێوەیەکی یە کجار بەرچاو لە چیرۆک و رۆمانەکانی سەدەى بیستەم بە کار هێندراوه. بۆ وێنە دورسان ئە کچام (Dursun Akçam) لە رۆمانی "Zozan" دا و دیمیر جیهون (Demir Ceyhu) لە "Yılanı Öldürmek" دا باس لەمە دەکەن کە چۆن کوردەکان لە بەر نەزانیی زمانی تورکی دەکەونه بەر تەنبی بوون و لیدان. پەس بەم شێوەیە دەبینن کە دوویەمین وێنەیک کە لە کوردەکاندا لە ئەدەبیات و کولتوری تورکیدا کیشراوه تەوه: وێنەى مەروفا نیک کەم بێر و کەم هۆشە کە زمان نازانن و دوور لە شارستانیەتن. ئەو وێنەیهش تا پادەیهکی بەرچاو و بە وێنەى میرات لە کولتورەکانی عەرەبی و فارسی را هاتۆتە ناو کولتوری تورکی.

یەکیکی تر لەو وێنە نەزانیی کە لە کوردەکان لە کولتور و ئەدەبیاتی تورکیدا کیشراوه تەوه، پەيوەندی هەیه لە گەل مەسەلەى دین. لە بەشێک لە کولتوری تورکیدا کوردەکان وه کوو مەروفا نیک بێ دین پێناسە کراون. لە بەشێکیتردا سەرچاوه تورکیەکان دانیان بەمەدا هێناوه کە کوردەکان موسولمانن، بەلام دەرمان بریوه کە موسولمانانێکی بە راستە قینە نین. واتە کەمترین پەل و پایەى موسولمانەتیان بۆ کوردەکان تەرخان کردووه. بۆ وینە:

(Gavurla karşılaştırdığımda Kürt Müslümandır).

«کورد تەنیا وهختیک موسولمانە کە بەراورد بکری لە گەل گاور.»

بەلام ئەو مەسەلەیه بە شێوەیەکی زۆر بەهێزتر و ناشرینتر لە چەندانە لە پەندەکانی تورکیدا نیشان دراوه. بۆ وینە ئەو پەندەى خوارهوه:

(Kürt ile itin Allah'ı birdir).

«خودای کورد و سه‌گ یه‌که».

واته کورد هاوردراوته پژی سگ که له کولتوری ئیسلامیدا حیوانیکی نه‌جس و پیسه. به‌هه‌مان ئەندازه‌ی که سه‌گ له خودا دووره و هیچی لی نازانیت، به‌هه‌مان شیوه‌ش کورد له خودا دووره و هیچی لی نازانیت. به بیر و رای ئیمه ئەم وینه‌یه‌ش درێژە‌ی هه‌مان وینه‌یه که له کولتوری فارسیدا به وینه‌ی مه‌جوسی و له کولتوری عه‌ره‌بیدا به وینه‌ی شه‌یتان له کورده‌کان کیشراوه‌ته‌وه.

به‌لام جیا له‌م وینه‌ ناشرین و ناحه‌زانه‌ی که له کورده‌کان له کولتوری تورکیدا کیشراونه‌ته‌وه، پیوسته‌ ئاماژه به‌مه بکه‌ین که ده‌توانین هیندی‌ک وینه‌ی جوانیش له کورده‌کان له چیرۆک و رۆمانی تورکیدا ببینین. هیندی‌ک له هۆیه‌کانی ئەم بابته‌ش به‌ر ئەمه‌یه که نوسه‌ره‌کان له بنگه‌وه کورد بوون. بۆ وینه‌ یاشار که‌مال (Yaşar Kemal) له رۆمانی *“Karımın Su İçtiği Yer”* دا وینه‌یه‌کی جوان له کورده‌کان ده‌کیشیته‌وه و باس ده‌کات که چۆن ژنانی کورد چه‌کداریکی تورکیان پاش ئەوه‌ی که له زیندانی رۆسه‌کان هه‌لاتپوو؛ له ره‌ق هه‌لانن رزگار کرد. (Kemal 2002, 135) جیا له‌مه‌ش، هیندی‌ک هۆی دیکه هه‌نه که یه‌کتیک له‌مانه مه‌سه‌له‌ی دین بووه. بو وینه‌ "نامیک که مال" (Namık Kemal) هه‌رچه‌چند بیرو‌رای باش و جوانی سه‌باره‌ت به کورده‌کان نییه، به‌لام له رۆمانه‌که‌یدا له ژێر نێوی «جێزمی» (Cezmi) وینه‌یکی باش له کورده‌کان ده‌کیشیته‌وه؛ وه‌ختیک که کورده‌کان لای عوسمانی سونیه‌کان بوون و دژی سه‌فه‌ویه شیعه‌کان به‌شه‌ر ده‌هاتن. هه‌ر له‌م رۆمانه‌ش دابه که وینه‌یه‌کی جوان له سه‌لاحه‌ددین ده‌کیشیته‌وه و به کوردی ده‌زانیته‌ و به پیشه‌وا و سه‌رداری له قه‌له‌م ده‌دات. (Kemal 1963, 41) به‌لام به‌ ئاشکرایێ دياره که ئەم وینه‌ جوانه به هۆی ئەمه کیشراوه‌ته‌وه که کورده‌کان لایانگری ده‌سه‌لاتی عوسمانیان کردوو. هه‌نا به‌ گشتی نووسه‌ر بیرو‌رایه‌کی جوانی سه‌باره‌ت به کورده‌کان نییه. هیندی‌کی دیکه له نووسه‌رانی تورک له روانگه‌یه‌کی مرۆفانه‌وه روانیویانه‌ته کورده‌کان. هه‌ر له به‌ر ئەوه‌شه که وینه‌یه‌کی جوانیان له به‌شیک له به‌ره‌مه‌کانیادا ته‌رخان کردوو به کورد. بو وینه‌ ئورهان که‌مال (Orhan Kemal) له *“Nurettin Şadan Bey ve Fakir Baykurt’un Casım”* که‌مال تاهیر (Kemal Tahir) له *“Bir Mülkiyet Kalesi”* و هه‌روه‌ها عوسمان شاهین (Osman Şahin) له *“Özlü Hamurlar”* دا وینه‌هایه‌کی باشیان له کورده‌کان کیشاوه‌ته‌وه. بۆ نموونه عوسمان شاهین ئاوا له سه‌ر کورده‌کان وه‌جواب دیت: "ئایا که‌سێک بۆ ئەو زمانه‌ی که قسه‌ی پێده‌کات، ئەو نانه‌ی که ده‌یخوات، ئەو ئاوه‌ی که ده‌یخواته‌وه، چکۆله ده‌کرێته‌وه؟ لێی ده‌دریت؟ ئایا بۆ ئەو جل و به‌رگه‌ی که ده‌به‌ریان ده‌کات، ئاداب و رسومی‌ک که بروای پێیان هه‌یه، گالته‌ی پێ ده‌کریت؟" (Şahin 1984, 63)

له کۆتایی مه‌سیری درێژ و به‌کره‌نگی وینه‌ی کورده‌کان له کولتوری نه‌ته‌وه‌کانی فارس و عه‌ره‌ب و تورکدا ئەم پرسیاره دیته‌ گۆری، که ئیمه له چ روانگه‌یه‌کیوه ده‌بیت پخوانینه وینه‌ی کورد له کولتوری تورکیدا؟ به‌ بروای من ئیمه ده‌توانین له دوو روانگه‌وه پخوانینه‌ بابه‌تی وینه‌ی کورده‌کان له کولتوری تورکیدا. روانگه‌به‌کی تابه‌تی کوردی-تورکی ئەمرویی و روانگه‌یه‌کی گشتی کوردی - فارسی، عه‌ره‌بی، تورکی سه‌به‌ینی.

له روانگه‌ی یه‌که‌م، ئەو شتانه‌ی که ده‌بیت له تۆژینه‌وه‌که‌ماندا سه‌باره‌ت به وینه‌ی کورد له کولتوری تورکیدا بیخه‌ینه به‌ر چاو، ئەم دوو بابه‌ته‌یه: یه‌کێکیان، به‌شیکێ زۆر له‌م وینه‌ ناحه‌زه‌ی که له کولتوری تورکیدا له کورده‌کان کیشراوه‌ته‌وه وه‌کوو میراتیکی شووم و پیس له کولتوره‌کانی فارسی و عه‌ره‌بیه‌هاتۆته‌ ناو کولتوری تورکی. قامکی ره‌خنه‌ی ئیمه ده‌توانیت له قۆناغی یه‌که‌مدا بۆ کولتوره‌کانی فارسی و عه‌ره‌بی، و پاشان بو کولتوری تورکی درێژ بکریته‌. بابه‌تی دووه‌میش ئەمه‌یه که به‌شیک به‌رچاو له‌م وینه‌ ناشرینه‌ی که له کولتوری تورکیدا ته‌رخان کراوه به کورده‌کان، له بنگه‌وه ده‌که‌رپته‌وه بۆ سه‌ر ده‌سه‌لاتی سیاسی و راپۆرتی چه‌که‌ده‌ستان و ئەفسه‌رانی عه‌سکه‌ری و هه‌روه‌ها کاربه‌ده‌ستانی سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی عوسمانی و کۆماری تورکییه. ئەم راپۆرتانه کاریگه‌ریکی قوولیان کردۆته سه‌ر ناحه‌ز نیشان دانی وینه‌ی کورده‌کان له چیرۆک و رۆمانه‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌می تورکی. که وایه ئیمه ده‌توانین له قۆناغی یه‌که‌مدا ده‌سگا‌کانی سیاسی و حکومه‌تی ئەو سه‌رده‌مه به به‌رپرسیاری ناحه‌ز نیشان دانی وینه‌ی کورده‌کان بناسین و پاشان کولتور و ئەده‌بیاتی تورکی. وه‌به‌ر چاو

خستنی ئەم دوو خالە دەتوانیت کەمێک لە قورسایى بارى کىشەى کوردەکان و تورکەکان لەم بابەتە گرینگەدا کەم کاتەوه و هەنگاوێکی چچووک بێت بۆ بەهێزتر کردنی پرۆسەى گەيشتنى کوردەکانى باکوور بۆ بەشیک لە مافە سەرەتایەکانیان و هەر وەها بۆ سىفر کردنی گرتەکانى نۆخۆى تورکى، پێش سىفر کردنی گرتەکانى دەرەوهى.

لە روانگەى دووهمەوه، کاتیک چاو لە وینەى کورد لە گرینگترین سەرچاوهکانى کولتورى ئىسلامى، پینکهاو لە فارسی و عەرەبى و تورکی دەکەین، بۆمان وەدەر دەکەوێت کە ئەو سى کولتورەى کە بە درێژایى مێژوو لە گەل کورد پەيوەندیان هەبووه، تا چ پادەیهک لە بەرەبەرى کورددا سىاسەتیکى يەک گرتوو و يەک شىوهيان بە کار هیناوه. لەم نۆژینەوهدا وا بۆ ئیئمه دەرەوهکەوێت کە ئەو سىاسەتەى فارسەکان دژ بە کوردەکان دايان رشبوو، بە رووخانى ساسانیهکان و هاتنە سەرکاری عەرەبەکان، درێژەى پیدرا و لە دوا قوناغیشدا عوسمانییهکان ئەو سىاسەتەیان لە عەرەبەکان بە میرات وەرگرت و تا ئەمروش هەر دژ بە کوردەکان بەکار دەهیندرێت. ئەم بىر و پرايه يەک گرتوووه و يەک شىوهى کە کولتورەکانى فارسی و عەرەبى و تورکی دژ بە کوردەکان بەکاریان هیناوه - چ بى پروگرام بىت و چ پروژەيهکى دارىشترائو بىت - لە مەسىرى دوور خستنهوهى کوردەکان لە بىروا پېهتېنان و دامەزراندنى نەتەوه - حکوومهتى کورددا بەکار دەهیندرێت. ئەم بىر و پرايه فارسی-عەرەبى-تورکیه دژ بە کوردەکان، تا ئەو کاتە کە لە چوارچۆيهکى کولونىالیسىمى دەرەوهى بىت، بۆى هەيه کە هەبىت و تەنانەت لە بازە وەختیکدا بە کەلکىشە. چوونکى ئەم جۆره روانگانه لە "ئەوانىدیکهوه" - تەنانەت ئەگەر ئیئگەتیش بن - تايهتەمەندىکى و جىاوایک دەبەخشنه "من" و جووریک بە رەسمیهت ناسىنى منه. تەنانەت ئەگەر ئەوانىدیکهى فارسی و عەرەبى و تورکی نەبن، منى کوردیش پەیدا نابىت و مانای نیه. بەلام ئەو روانگەى کولونىالیسىمى دەرەوهى کاتیک دەبىت بە مەترسى کە بىتتە بە روانگەيهکى کولونىالیسىمى ژوورهوه، ئەو کاتەيه کە "منى" کوردى دەکەوێتە نۆ قەفەسىکى ئاسنى فارسی - عەرەبى - تورکی. (سىوهىلى ۲۰۰۳) ئەو «شتەى» کە لە ناو ئەم قەفەسە دىتە دەر، یا خو پەيوەندىکى بە من نەماوه، یا خو پەيوەندىکى يەکجار کەمى بەمنەوه ماوه و دەبىتە ئالەتیک بەدەستى ئەوانىدیکهوه، یا خو دەبىتە ئەوانىدیکه. مرۆفانىکى نەزان و شەیتانى وەکوو کورد کە بە درێژایى مێژوو لە گوند و چۆلگە ژيانان بردۆتە سەر و ناسنامەى وان هەمىشە لەگەل وشەکانى فارسی و عەرەبى و تورکی دىتە ناساندن؛ بە"تەنباى" شارەزایەتى و ئەزموون وەحقى ئەوهیان نیه کە وەکوو نەتەوه - حکومهتیک لە عۆرفى نۆ نەتەوهىیدا و لە رۆژەلاتى ناوەرست - ئەو جىگایە موقەدەسە - بىتە ناساندن. ئەگەر ناسنامەى کوردەکان لە مێژوى کولتورى ئىسلامیدا و لە پرۆسەيهکى زەمانى و مۆنەزەم، کە پەيوەندىکى راستەوخۆى هەيه لە گەل سەنتەرى هیز، لە روانگەيهکى کولونىالیسىمى دەرەوه وەکوو فارسەکانى دەشت و کپو، عەرەبەکانى سەحرا و تورکەکانى کپو هاتە ناساندن؛ و وپراى ئىترانى بوون رەچەلى فارسی، و وپراى ئىسلامى بوون رەچەلى عەرەبى و تورکی بۆ ئەوان داندرا؛ ئەمروش بە هەمان شىوه و لە هەمان روانگەى کولونىالیسىمى دەرەوه ناسنامەى کوردەکان لە مێژوى رۆژەلاتى ناوەرستى نۆیدا دیههوه و لەگەل نازناوایکى وەکوو کوردى ئىران، کوردى تورکیه، کوردى سوریه و کوردى عىراق بىتە ناساندن. بەلام ئەوهى جىگای مەترسىه ئەوهيه کە، بە هەمان شىوه کە روانگەى کولونىالیسىمى دەرەوه توانى کە لە مێژوودا و لە نۆ نووسەران و دەسەلاندارانى کورد کارىگەرى بکات و بىت بە روانگەيهکى کولونىالیسىمى ژوورهوه، ئەمروش هەر ئەم مەترسىه هەيه کە "ئەيبوبىانى نۆى" ناسنامەى کوردى لە قالم و شکلى وشەى کوردستاندا لەگەل نازناوایکى کولونىالی ديارى بکەن. رەنگە رۆژەلاتى ناوەرست کە بە تەواوى ئەو قودسىیه تەمەکانىیهى کە لە مێژوودا هەيهتى و بە زانىن و تىگەيشتووى و زمانى شارستانیهتى فارسی و عەرەبى و تورکی نەبتوانوه کەمترین پله و پابهى ماڤى مرۆف و دىموکراسى راستەقینه بە ديارى بىتت، بو ئەو ئىشە نىازى بە زمانىکى جىاواز هەيه، زمانى شەیتانى و نەزانى و گوندى کوردى.

تېينى

بۆ زیاتر ناگادار بوون لە وینەى کوردەکان لە کولتورەکانى دىناى ئىسلام و دىناى ئىسلام کرابوو، بىروانە:

Alakom 2010. مالمیر ۱۳۸۷، ۱۶۱ - ۱۷۴؛ الخلیل ۲۰۱۲؛ سیوهیلی ۲۰۰۳؛ یۆلادیان ۲۰۰۰.

۵. سه‌رچاوه‌کان:

ا: کوردی، فارسی و عه‌ره‌بی:

- ابن حوقل. (۱۳۴۵) صورة الأرض. ترجمه جعفر شعار. ۱. تهران: بنیاد فرهنگ ایران.
- الاصهبانی، الراغب. (۱۹۷۰). محاضرات الأدباء ومحاورات الشعراء، د. م. د. ن.
- آکویف، هاگویان. (۱۳۷۶). کردان گوران و مسأله کرد در ترکیه. ترجمه سیروس ایزدی. ۱. تهران: هیرمند.
- الآلوسی. (۱۹۷۸). روح المعانی فی تفسیر القرآن العظیم و سبغ المثنان، بیروت: دار الفکر.
- بن علی سهلگی، محمد. (۱۳۸۴). دفتر روشنائی. ترجمه محمد رضا شفیع کدکنی. ۱. تهران: سخن.
- یۆلادیان، نارشاک. (۲۰۰۰). کورد له سه‌رچاوه عه‌ره‌بییه کاندایا. وه‌ر گه‌پانی: نازاد عوبید صالح. هه‌ولیز: چاپخانه‌ی زانکۆی سه‌لاحه‌دین.
- الجاحظ. (۱۹۷۹). رسائل الجاحظ. تحقیق عبد السلام هارون. ۱. القاهرة: مکتبه الخانجی.
- جامی، نور الدین عبد الرحمن. (۱۳۷۰). نفحات الأنس من حضرات القدس. تصحیح محمود عابدی. ۱. تهران: اطلاعات.
- الحموی، یاقوت. (۱۹۹۰). معجم البلدان. تحقیق فرید عبد العزیز الجندی. ۱. بیروت: دار الکتب العلمیه.
- الخلیل، احمد محمود. (۲۰۱۲). صورة الكرد فی مصادر التراث الاسلامی. ۱. اربیل: اراس.
- الزبیدی. (۱۳۰۶). تاج العروس من جواهر القاموس. القاهرة: المطبعه الخیرییه.
- سافراستیان، آرشاک. (۲۰۰۷). الكرد و الكردستان. ترجمه أحمد محمود الخلیل. بیروت: دار هیرو.
- سیوهیلی، پرتیوار. (۲۰۰۳). قه‌قه‌سی ناسنین. ۱. سلیمان: نه‌نج.
- الطبری. (۱۹۶۷). تاریخ الطبری (تاریخ الرسل و الملوك). تحقیق: محمد إبراهیم. القاهرة: دار المعارف.
- عوفی، محمد. (۱۳۶۲). جوامع الحکایات و لوامع الروایات. ۱. تهران: موسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی.
- غلامی، ابذر. (۱۳۸۵). واژه‌ی کرد در فرهنگ گیلان. چیستا، (۲۲۸ - ۲۲۹)، ۵۹۵ - ۶۰۳.
- فردوسی، ابو القاسم. شاهنامه. ۱. تهران: هرمس.
- گنجه‌ای، نظامی. (۱۳۶۳). لیلی و مجنون، سبعة ی حکیم نظامی گنجه‌ای. تصحیح وحید دستگردی. ۲. تهران: انتشارات علمی.
- مالمیر، تیمور. (۱۳۸۷). کرد در شاهنامه. جمله‌ی مطالعات ایرانی. کرمان: دانشکده‌ی ادبیات و علوم انسانی دانشگاه شهید باهنر کرمان.
- سال ۷، شماره ۱۴. ۱۶۱ - ۱۷۴.
- المسعودی. (۱۹۷۳). مروج الذهب و معادن الجوهر. تحقیق محمد محیی الدین عبد الحمید. ۵. بیروت: دار الفکر.
- مولوی، جلال الدین. (۱۳۶۸). مثنوی معنوی. به اهتمام نیکلسون. ۱. تهران: مولی.
- مینورسکی، ولادیمیر. (۱۳۸۲). کردها نوادگان مادها. تر: جلال جلالی زاده؛ جاماسب کردستان. ژنار.
- نفیسی، سعید. (۱۳۶۱). تاریخ اجتماعی و سیاسی ایران در دوره معاصر. ۴. تهران: بنیاد.

- Alakom, Rohat. (2010). *Türk Edebiyatında Kürtler*. 3. İstanbul: Avesta.
- Damrosch, David. (2006). Rebirth of a Discipline: The Global Origins of Comparative Studies. *Comparative Critical Studies*. Pp 99-112.
- Fahr, Bekir. (1985). *Jönler*. İletişim Yayınları.
- Kemal, Namık. (1963). *Cezmi*. İnkılap ve Aka Kitapevleri.
- Kemal, Yaşar. (2002). *Karınca'nın Su içtiği*. Adam Yayınları.
- Melas, Natalie. (2007). *All the deference in the World: postcoloniality and the ends of comparison*. Stanford: Stanford University Press.
- Pizer, John. (2007). Toward a Productive interdisciplinary Relations: Between Comparative Literature and World Literature. *The Comparatist*. University of North Carolina, 31 / May. Pp. 6-28.
- Spivak, Gayatri. (2003). *Death of a Discipline*. New York: Columbia University Press.
- Şahin, Osman. (1984). *Özlu Hamurlar: Ağz İçinde Dil Gibi*.
- Tahir, Kemal. (1982). *Bir Mülkiyet Kalesi*. Tekin Yayınevi.
- Ünal, Şemsettin. (1986). *Yukarışehir*, Remzi Kitabevi.
- Varsava, Jerry. (2007). Comparative Literature without Borders. *Symploke*. University of Nebraska, 15 / 1-2. Pp. 331-340.

Extended Abstract

Kurdish people have been described in mainstream Turkish culture as the “other”, which stands in opposition to the Turkish “ego”. Turkish culture has distorted the Kurdish image throughout history, and we see that process of distortion in Turkish proverbs, literature, art, cinema, etc. This distortion often pictures Kurds as peasants, fools, thieves, miscreant, barbaric, devilish, hillbillies and so on. From an extra-Turkish perspective, this article connects the process of distortion of the Kurdish Image in Turkish culture to the distortion of the Kurdish image in Persian and Arab cultures. It traces the transference of negative images from Persian culture to Arab culture, and finally to Turkish culture, as a legacy of the transference of power from the Persians to the Arabs and then the Turks. From an internal-Turkish perspective, the article also attributes a major share of the process of distorting the image of Kurds in Turkish culture to the political and military reports that were sent out to the Tiles of the Ottomans by Turkish military and administrative personnel present in the Kurdish areas.

In the first part of this article, we study the terminology of the word “Kurd” in Persian classic culture. There are two major perspectives regarding the word “Kurd” according to first-hand Persian texts such as the poems of Ferdowsi, Nezami-i Ganjavi, and Jalal al-Din-i Rumi. The majority of Persian scholars concur that the word “Kurd” is equivalent to words such as “occupation” and “profession” and has the same meaning as “barbarian” and “hillbilly” for both Kurdish and non-Kurdish people, but is not synonymous with Kurdish nation and ethnicity. These scholars refer to

geographical dispersion of Kurds from the north to the south and the west to the east of Iran to substantiate their claims. On the contrary, most Kurdish scholars interpret this dispersion based on historical evidence, and they consider the word “Kurd” to have a national and ethnic connotation. In this section, we compare both abovementioned concepts and simultaneously study the image of Kurds in Persian culture. The most prevalent image of the Kurds in Persian terminology is classified in three major parts: uncivilized and barbarian, imbecile and fool, and finally, impious and magus (majūsi).

In the second part of the article, we study the image of Kurds in Arab culture, beginning with the demise of the Sassanid dynasty and advent of Islam transferred by Yemenite and Ḥīraite schools to Arab society, especially in the first and second century A. H. In this transference, we focus on the relationship and replacement of the word “Kurd” with the word “Mād” (Median).

In the third part of this article, we study the broad image of Kurds in Turkish culture, particularly how its grim legacy was transferred from Persian and Arabic cultures to Turkish culture during the transmission of power from the Arabs to the Turks.

In the last part of the article, we propose two interpretations about the Kurd’s image in Turkish culture that confirm the different shades of opinion towards Kurds. In the first part, we study the mere Kurdish-Turkish interpretation of the Kurd’s image in Turkish culture. We hereby reiterate the fact that the major part of that unreal, grim, and negative image of Kurds in Turkish culture has been handed over and distorted from Persian and Arab cultures into Turkish culture. This interpretation helps Turks and Kurds to arrive to the point of “zero problems with internal neighbors” that should be before of external neighbors.

In the second part, we explain the Kurdish-Islamic interpretation / perception of this image and confirm that the Persian, Arab, and Turkish cultures are similar and work together to coordinate a policy of disseminating a grim image of Kurds throughout history. In this section, based on an extra-colonialist concept, we try to explain how the Persian, Arab, and Turkish cultures make a force creolisation against the Kurds during the history by creating for them Persian identity under the overlap of Iranian, and Arab and Turkish identity under the overlap of Islam.

As we can see, extra-colonialism in the ancient periods became a reactionary internal-colonialism, for example in the ’Ayyūbyān dynasty. Today also there is the threat of a new extra and internal colonialism against Kurds. From a post-colonial view, the article concludes with the necessity of the presence of Kurds as a distinct, meaningful and individual entity in the Middle East.